

Meditatie bij de geïmagineerde over Kain en Abel. Zondag 7 mei.
Gemeente van Jesus.

Dit het verhaal van Kain en Abel dat zo vaak is voorgelezen
herhaal ik een zin, waar eigenlijk alles in zit: op een zeker
van moment denkt Kain: Ik wil geen broer, ik wil hier alleen
zijn, ik wil de baas zijn!

Zo gaan mensen met elkaar om. Er wil er een de baas zijn.
Fijt maar naar landen en volken die oorlog voeren.
In Roanië was een soldaat die zei: Er is nu maar een weg, en
dat is vechten tot de dood. Ik wil geen broer, ik wil de baas
zijn.

Zo gaan mensen met elkaar om.
Fijt maar naar vaders en moeders, die soms ook vechten met
elkaar. In een huwelijk waar een de baas wil zijn. Zo gaan
mensen soms met elkaar om.
Of zij naar het schoolplein, waar steeds dezelfde kinderen
worden uitgescholden en beest. Het schoolplein, waar een
aantal kinderen duidelijk de baas zijn.
Zo gaan mensen met elkaar om. Zoals Kain en Abel. De sterke en
de zwakke. De grote en de kleine, de ene met de grote mond, en
en de ander met een groot hart.
Zo gaan mensen met elkaar om.

Maar zo heeft God het leven niet bedoeld.
Wij begrijpen ons niet, hoe God het leven heeft bedoeld.
Of we willen het niet begrijpen.
Misschien willen we het helemaal niet leven als mensen van
God.

Op bevrijdingsdag

Atgelopen vrijdag hield de koningin een toespraak op de be-
vrijdingsdag en ze zei onder andere dat onze samenleving
gevaar loopt, om af te glijden in egoïsme en zelfzucht.
Voor jong en oud is dat een waarschuwing.
We hebben het allemaal zo goed.
Net als Kain hebben we alles wat ons hartje begeert.
Maar er is een groot gevaar, dat wij elkaar niet meer zien
staan.

Er is een groot gevaar, dat er geen gemeenschap meer is, waar
allen nog maar ideale personen.
Er is het gevaar dat mensen vereenzamen.
En er is het gevaar, dat mensen niet meer aan God denken.
En dan gebeuren er de vreselijkste dingen.

Zo ging het ook in de oorlog, toen mensen denken niet meer
aan God, en hadden geen respect meer voor het leven van een
ander. Met een kogel werd de ander zwaar doodgeschoten.

Velen ontdekten het bestaan van God.
En de joden werden naar de gasovens gevoerd, en tegen hen
werd hetzelfde gedaan als wat de duivel tegen Jesus zei: Laat
nu die God van jou maar los en ga te verlossen.

Ja, daar waar God niet meer in tel is, daar staat de duivel fier om de stoel van God in te nemen. En waaraan nemen je de aanwezigheid van de duivel? Dan gaat tussen mensen, aan ruzie, aan jaloezie. De duivel steekt de kop op, dat als je als mensen aanspoken worden, als wederzijdse tot ontrouwen worden gemaakt. De duivel steekt zijn kop op als mannen en vrouwen jongens en meisjes gediscrimineerd worden.

Niet iedereen is gelijk, maar iedereen is wel gelijkwaardig. Zo staat het in de grondwet van ons land. En daarom leggen we vandaag de grondwet van God: heb je niets lief, zoals jezelf, en God overvallen. Zo heeft God het leven bedwelmend. Ik hoop dat een ieder dat begrijpt.

Het verhaal van Iem en Abel vertelt ons het verhaal van de sterken en de zwakken in de wereld. Iem staat een symbool voor de sterken, de machtigen, de rijken, de mensen met aanzien. En Abel staat symbool voor de zwakken, de onderdrukten, de armen, de mensen zonder aanzien.

En uiteindelijk, de sterke en de zwakke brengen een offer tot dezelfde God. Ze zijn allebei lijdende van God. En toch gaat het leven van de een ten koste van het leven van de ander. De een zijn brood is de ander zijn dood.

Zo heeft God het leven niet bedwelmend.

En ergens diep in je hart weet je dat wel. Maar er is zoveel voor nodig om je ertegen te verzetten. Als we ons willen verzetten tegen de eeuwigdurende vernieuwing tussen rijke en arme landen in de wereld, dan zullen we daar veel energie voor nodig hebben. Maar als je weet dat God dat graag wil, dan moeten we dat ervoor over hebben.

De ervoor te zorgen dat Nederlanders en vluchtelingen in harmonie kunnen samenleven moeten we er veel energie instoeken, moeten we bereid zijn da te denken, en voor elkaar zorgen. En als je weet dat God dat graag wil, dan heb je dat ervoor over.

Als je de zaak wilt zien in de wereld, dan zul je misschien het als raai voor de gemakkelijke weg kiezen, en dat is het doodslaan van je broeder. Maar het gevolg is dat je alleen achterblijft. Dan ben je inderdaad de zaak, maar je bent wel alleen. En is dat dan de begoeding geweest?

Weet je wat de ellende van de oorlog is? Als er nu was, een Iem was die naar een Abel doodslaat, maar de ellende is, dat er vele Iems zijn, die samen ten einde trecken, die geen verzoeking willen, en die dood en doodslag verzoeken.

Maar het goede van deze wereld is, dat God daar steeds weer nieuwe mensen geeft. Steeds zullen er weer nieuwe mensen komen, steeds weer nieuwe gezinnen, en steeds zal God blijven

noemen, dat menschen zullen leven zoals Hij dat heeft bedoeld: In vrede, in saamhorigheid, en in geloof.

We vragen ons vandaag af, hoe kunnen we leven zoals God dat heeft bedoeld.

En dan zeggen we eerst: Dan moeten we kijken naar de ander, met respect, met liefde. In het bijzonder moeten we sterken omzien naar de zwakken, de gezonden omzien naar de zieken, de rijken omzien naar de armen.

Maar we zeggen ook tegen elkaar: Leven naar Gods bedoelingen begint heel dicht bij huis: In je gezin, waar goede verhoudingen belangrijk zijn, waar ieder gezinslid ruimte moet krijgen.

Leven naar Gods bedoeling begint dicht bij huis: Op school, waar we met elkaar moeten omgaan zoals God dat wil: Waar leerkrachten en ouders de verantwoordelijkheid hebben, om de kinderen te wijzen op de grenzen en op de schoonheid van het samen leven met elkaar.

Leven naar Gods bedoeling begint bij het zoeken van het gesprek met de ander. Leven met Gods wil dat is, weten dat je het nooit overal over eens zult worden, zeker niet in de ker, maar dat je wel samen op dezelfde reeds plicht varen. Leven naar Gods bedoeling, dat is, je woede inschillen, en het gesprek zoeken. Leven naar Gods bedoeling dat is, niet te gauw oordelen naar de ander: oordeelen en als gemeenschap verdergaan en verderzoeken.

Leven naar Gods bedoeling, dat is, er oog voor hebben dat niemand wordt overgeslagen.

Gods bedoeling met ons leven kunnen wij zien aan Jezus, zijn Zoon.

Abel, de broer van Cain lijkt een beetje op Jezus. Van Abel wordt gezegd: Als hij groot is, wordt hij een herder, en in het voorjaar neemt hij een klein lammetje mee naar huis.

Deze Abel lijkt op Jezus, die een herder was, en die de zwakken thuisbrengt in veiligheid en geborgenheid.

God geeft ons steeds weer nieuwe kansen om tot elkaar te komen en samen te leven.

Ook al is Abel dood, in Jezus vrijden wij weer de kans, om te leven naar Gods bedoeling.

Laten we dat maar proberen, en daarbij nooit vergeten, dat we het leven gekregen hebben, dat het een geschenk is, en juist ons bezit.

En aan het eind van de oreef wil ik nog eenmaal herinneren aan al die jonge menschen, die hun leven hebben gegeven om ons de vrijheid te geven, waarin we nu leven.

Laten we hen niet besnemen, maar laten we hen eren, door onze vrijheid te eerbiedigen, en te leven zoals God dat heeft bedoeld.

Wij danken God voor vrede en vrijheid en voor dit rijke evangelie. AMEN